

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА
ул. Ресавска бр. 42
11000 Београд

А бр. 337/23
5.6.2023. године
Београд

ЗАПИСНИК СА ДРУГЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА
одржане 5. јуна 2023. године

Седницу је сазвао председник Високог савета тужилаштва 2. јуна 2023. године.

Седница је почела у 10.00 часова, у службеним просторијама Високог савета тужилаштва, улица Ресавска 42, у библиотеци.

Председник Савета отворио је Другу редовну седницу Високог савета тужилаштва.

Седници су присуствовали Бранко Стаменковић, Милан Ткалац, Тања Вукићевић, Борис Павловић и Предраг Миловановић, изборни чланови Савета из реда јавних тужилаца, доц. др Мирослав Ђорђевић, Предраг Ћетковић, Јелена Глушица и Владимир Симић, изборни чланови Савета које бира Народна скупштина и члан Савета по положају, Загорка Доловац, Врховни јавни тужилац.

Седници није присуствовала Маја Поповић, члан Савета по положају, министар надлежан за правосуђе, која је оправдано одсутна.

По одобрењу председника Савета, сагласно Пословнику о раду Државног већа тужилаца, седници су присуствовали Александар Малешевић, секретар у Административној канцеларији Високог савета тужилаштва и доц. др Милош Станић, научни сарадник из Института за упоредно право.

Председник Савета, констатовао је да постоји кворум за рад и одлучивање и предложио је следећи дневни ред:

1. Доношење одлуке о образовању Комисије за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији.

2. Доношење одлуке о образовању Буџетске комисије.

3. Разматрање доношења одлуке о образовању радне групе за израду нацрта Пословника о раду Високог савета тужилаштва.

4. Разно.

Чланови Савета усвојили су предложени дневни ред. Предраг Миловановић гласао је против предложеног дневног реда.

Предраг Миловановић, изјавио је да постоји неколико записника са претходних седница који нису усвојени и никако се не износе на дневни ред, да је елементарно да се на седници усвајају записници са претходне седнице, да би волео да се поштује процедура која је прописана Пословником, те да је то важно због колега који прате рад Савета, али и због грађана. Изјавио је да су то су разлози због којих није гласао за усвајање дневног реда.

Секретар Савета, на постављено питање председника Савета, одговорио је да су нацрти записника са Треће и Четврте редовне седнице Државног већа тужилаца, достављени члановима на упознавање, примедбе и сугестије, а да нацрт записника са Прве редовне седнице Високог савета тужилаштва није израђен из техничких разлога.

1. Доношење одлуке о образовању Комисије за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији.

Председник Савета, изјавио је поводом ове тачке дневног реда, да је већ постојала жива размена путем електронске поште, да су усвојене сугестије да се ова тачка дневног реда не гласа на ванредној седници телефонским путем, да је у међувремену било измена у предлогу за састав комисије, те да је уместо Браниславе Вучковић, јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду, кандидат за заменика члана Комисије, Ксенија Дајановић, јавни тужилац у Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, тако да је настављена идеја да сва апелациона јавна тужилаштва имају свог представника, са представницима Врховног јавног тужилаштва, да је предлог за састав Комисије заснован на искуству кандидата, доприносу у раду јавног тужилаштва и да Комисија, пре свега, треба да буде стручна, са свих аспеката поступања у раду јавног тужилаштва. Сматра да је једина логична процедура у овом тренутку била да главни јавни тужиоци у апелационим јавним тужилаштвима доставе предлоге за састав Комисије. Изјавио је да је био упућен предлог и струковним удружењима да доставе своје предлоге који су и били достављени, али да су у међувремену повучени, те да имајући у виду да је Закон о јавном тужилаштву почео да се примењује, више немамо времена да чекамо да се образује Комисија да би отпочела са својим радом.

Предраг Миловановић, изјавио је да има утисак да смо прошли кроз „порођајне муке” да се закаже редовна седница, како би се дискутовало о овако важном питању када је у питању јавнотужилачка организација. Комисија која данас треба да се изабере не бира се привремено, већ се бира на мандат од пет година, а која ће и после овог сазива Савета наставити свој мандат. Извинио се члановима Савета, јер му уопште није била намера да искористи своју позицију, као изборног члана Савета, да би их везано за ову тему у минулом периоду затрпавао електронском поштом, али му је природа таква да је склон мало дужем писанију и трудиће се у наредном периоду да не злоупотребава своју позицију. Сматра да Комисију треба да чине најбољи од најбољих, у њој треба да буду не само искусни него и врхунски правници, да је реаговао крајње правнички, исконски, те поставио питање како овако важно питање може да се решава на телефонској седници, а ради се о питању које подразумева расправност и увид у материјал, отуд се у њему побунила његова природа и желео је да искористи своје право да говори на редовној седници Савета како би изнео свој став да би то остало забележено на записнику који ће после бити јавно публикован. Сматра да је непримерено да се у радном материјалу не налазе никакве личне и радне биографије предложених кандидата, при чему не зна ни ко је, где је и по основу чега предложио кандидате, односно шта је квалификовало предложене кандидате, а у недостатку процедуре за њихов избор, пошто је у овом тренутку немамо. Навео је да када се спремао за ову седницу, испред себе је имао само празне папире које је показао и осталим члановима Савета, отуд не зна за кога и шта да гласа, те да то што има познанство са некима од предложених кандидата не значи да то може и да га определи да гласа за њих. Везано за изјаву председника Савета, да је позив био упућен и струковним удружењима, он као члан Удружења тужилаца Србије није био упознат са тим, те да ако је било питано Удружење тужилаца Србије, онда би свакако био достављен предлог од стране Управног одбора тог удружења. Слаже се да је нужно да Комисија мора бити изабрана, али не на овај начин, те да у недостатку процедура, ако се већ ишло на овај начин, поставио је питање зашто се Комисија не би бирала на привременом мандату, што је био његов предлог који је изнео у једном од мејлова упућеним свим члановима Савета. Напротив, данас треба да дамо мандат Комисији у трајању од пет година, при чему је у бити тужиоца, ако жели да изјави приговор на обавезно упутство, та Комисија мора да има *par excellence* правне ауторитете. Боји се да уколико будемо изабрали Комисију на овај начин, у самом старту губи се поверење колега који треба да изјављују приговор на обавезно упутство, пошто их сами бирамо без одговарајуће процедуре, а они треба да испоштују процедуру за изјављивање приговора. Ноторна је чињеница да је Зорица Стојшић, први заменик у Врховном јавном тужилаштву, да је то у старту експонент Врховног јавног тужиоца у тој Комисији, да је наравно та чињеница не дисквалификује, али да не зна да ли је то чини добрим и најбољим решењем, но свакако то јесте вид поруке, упућен од мени непознатог предлагача Комисије. Поставио је питање зашто нема кандидата који долазе из основних јавних тужилаштава и стекао је утисак да се све ради арбитрарно и иза кулиса, те да све ово данас представља фасаду да имамо расправу.

Председник Савета, изјавио је везано за биографије кандидата, да се радне биографије кандидата налазе у Високом савету тужилаштва, да се неке од биографија налазе и на интернет страници Савета, те да је колега Миловановић био заинтересован да сазна биографије предложених кандидата, већ би то и урадио, али с обзиром да то није урадио, стекао је утисак да је колега Миловановић желео да заузме простор на овој седници, те да се овде не ради о конкурсу за кандидате који долазе изван јавнотужилачке организације,

већ се ради о Комисији, где је законом јасно прописано ко може бити члан Комисије, а то су јавни тужиоци, да је сваки члан Савета могао да се упозна са личним и радним биографијама кандидата, те је исказао жаљење што колега Миловановић не познаје већину ових људи и да то разуме, с обзиром да му је радни стаж у јавнотужилачкој организацији кратак, из ког разлога и не познаје рад предложених кандидата који су поступали у разним предметима деценијама уназад, али да верује да је њихов рад познат јавнотужилачком делу чланова Савета. Сложио се да би материјал на наредним седницама требао да буде потпунији, али да није фер да све што је изнето до сада, је учињено из разлога што је ова седница била „пливајућа”, прво је била заказана као телефонска, па редовна која је отказана због унапред заказаних обавеза чланова Савета, као и да се налазимо у једном транзиционом периоду и да ће инсистирати на томе да се све налази у материјалу за седницу. Сматра, са професионалне стране, с обзиром да је колега Миловановић већ то урадио и на претходним седницама када су у питању биографије, да ово представља на неки начин увреду за јавне тужиоце који су дуги низ година у јавном тужилаштву, чије биографије су итекако на располагању свим овде присутним и апеловао на колегу Миловановића да се следећи пут мало више и сам ангажује. Извинио се члановима Савета што није напоменуо да је у неком ранијем размишљању био и предлог да Комисија буде орочена на период од годину дана, имајући у виду рок у коме подзаконски оквир треба да буде донет, с тим што чланови Комисије не би били искључени да буду изабрани на нови мандат.

Јелена Глушица, изјавила је да је као члан Савета, не само имала право, већ и дужност да затражи документацију која јој је била потребна за одлучивање, а коју је и добила од стране Административне канцеларије Високог савета тужилаштва, да нема ништа против кандидата који су предложени, да сваки члан Комисије може да буде разрешен, да ништа није трајно, као да се слаже и са предлогом, прелазним решењем да мандат Комисије буде годину дана, како бисмо у том периоду донели подзаконски акт.

Потпредседник Савета, изјавио је да се налазимо у специфичној ситуацији, да закон предвиђа нова радна тела, да је посебно значајна и ова комисија о којој расправљамо, да имамо два супротна захтева, један је да се нормативним актом уреди рад тог тела, а други је захтев хитности. Нагласио је да закон прописује претпоставку основаности приговора који се улаже Комисији, што значи да ако бисмо прво кренули са изградом подзаконског акта, можемо доћи у ситуацију да ће носиоци јавнотужилачке функције из различитих разлога улагати приговоре, који могу бити неосновани, а имаће претпоставку о основаности тог средства, те да нема ништа против да Комисија буде изабрана на годину дана, имајући у виду законски рок од годину дана за изграду подзаконских аката.

Предраг Ћетковић, изјавио је везано за мишљење колеге Миловановића, да састав Комисије није обухватио и кандидате из основних јавних тужилаштва, те да закон није дао смернице како би ова Комисија требала да изгледа, да би то мање-више требали да буду кандидати из Врховног јавног тужилаштва и апелационих јавних тужилаштва, те да не мисли да је добро да Комисију чине кандидати из основних јавних тужилаштва. Сматра да чланови Комисије треба да буду јавни тужиоци са вишегодишњим искуством у раду и који су хијерархијски виши у односу на подносиоце приговора, те да поводом орочавања мандата Комисији, на период од једне године, треба добро да се промисли, на који начин све ово премостити.

Предраг Миловановић, изјавио је да би као плод расправе требало да се реконципира дневни ред, па да се на наредној седници стави као тачка дневног реда избор привремене Комисије која би имала орочени рок, односно до доношења подзаконског акта. Сматра, с обзиром да Закон о Високом савету тужилаштва и Закон о јавном тужилаштву у прелазним и завршним одредбама кажу да ће се примењивати одредбе тог закона док се не донесу подзаконски акти, да је Савет властан да у транзиционом периоду осмисли како ће све то да изгледа, при чему мисли да Савет неће погрешити уколико успостави неки конструкт, односно правни темељ на основу кога ће одлучивати Комисија. Сматра да је психолошки важно колегама који раде у основним, вишим и апелационим јавним тужилаштвима, да имају дојам да Комисија представља бастион права. Као неко ко долази са основног нивоа, изнео је мишљење да највећи део посла носе колеге које раде у првом степену, те да то говори из искуства, отуд, управо они, из њиховог домена рада могу да укажу на неке промене у законодавству. То је само део разлога зашто би члан са основног нивоа тужилаштва требало да буде члан Комисије, додавши да би на тај начин Комисија била и репрезентативнија, а био би и нека врста коректива.

Председник Савета, везано за мандат чланова Комисије, изјавио је да је на становишту да Комисија на данашњој седници мора бити изабрана, да што се тиче трајања мандата Комисије, то је само била идеја, нека врста додатног размишљања, која је била тема разговора између њега и потпредседника Савета, те да уколико чланови Савета сматрају да је то правно сигурније да се Комисија изабере на пет година, онда ће такав предлог подржати, те да се овде не ради о некој врсти радног односа и Савет је властан да разреши ово тело после одређеног времена, као и да не треба искључити могућност да након доношења подзаконског акта, Комисија буде бирана на потпуно другачији начин. Што се тиче предлога да члан Комисије буде и из основних јавних тужилаштва, изјавио је да основни ниво апсолутно по приговорима нигде не одлучује.

Потпредседник Савета, изјавио је да је добро што се разговара, што се износе идеје и да би данас требало да се изаберу чланови овог радног тела, да што се тиче орачавања мандата, јасно је да у закону пише да је мандат Комисије пет година. Поставио је питање шта је правно сигурније, при чему је указао на члан 22. Закона о јавном тужилаштву, који прописује да се начин рада и одлучивања Комисије уређује актом Високог савета тужилаштва, кога тренутно нема и на члан 19. Закона о Високом савету тужилаштва, који прописује да се образовање, састав и начин рада радног тела ближе уређује актом Савета. Сматра да се налазимо у једном транзиционом периоду, који се више неће понављати, да претходно споменута два члана закона, остављају Савету могућност да се Комисија изабере на период од једне године, да се у том периоду донесу подзаконски акти, те да то кандидује као идеју, али ће свакако подржати предлог ако Савет одлучи да се Комисија изабере на данашњој седници. Мишљења је да што се тиче састава Комисије, да је добро решење да буду представници свих апелационих јавних тужилаштва, да му је јасно што се тиче биографија да колеге из јавног тужилаштва, због природе посла знају више једни о другима, да су чланови Савета из реда истакнутих правника тражили биографије и добили их, тако да ниједан од предложених кандидата њима не представља само име и презиме.

Предраг Петковић, изјавио је да тренутно немамо подзаконски акт којим се све претходно наведено уређује, те се поставља питање, како бисмо онда имали основ да Комисију изаберемо на период од годину дана, а не на период од пет година и нагласио да се на дневном реду не налази предлог да Комисија буде изабрана на период од годину дана, што

би подразумевало неку врсту измене дневног реда, при чему ће гласати само за предлог ако Комисија буде бирана на период од пет година.

Борис Павловић, изјавио је да је, можда, најпозванији пошто је био више година главни јавни тужилац и јавни тужилац у основном јавном тужилаштву, да се суочавао са наложима од стране вишег јавног тужилаштва и управо из тог разлога сматра, да у саставу Комисије треба да буде неко из основних јавних тужилаштава, који је најбоље упознат како све то изгледа у пракси, као на пример, први заменици из основних јавних тужилаштава. Сматра да је ово радно тело веома битно, да ће највише приговора управо долазити из основних јавних тужилаштава и да ће, што се тиче предложених чланова за састава Комисије, своје мишљење изнети приликом гласања.

Председник Савета, сматра да се током дискусије изграђује аргумент за присуство основног јавног тужилаштва, кога види највише у контексту процедура које ће бити донете када Комисија буде одлучивала по приговорима, те да је стекао утисак да што се тиче дискусије у погледу дужине трајања мандата Комисије, претеже његово мишљење да Комисија треба да буде изабрана на пун мандат и да је Савет властан да мандат скрати уколико сматра да постоји потреба за тим, а након доношења свих потребних процедура.

Предраг Миловановић, осврнуо се на то што није тражио личне и радне биографије предложених кандидата, али да то не представља његов каприц, већ његово право као изборног члана Савета које му је гарантовано чланом 10. став 1. Пословника, у коме се наводи да он као члан Савета има право да буде обавештен о свим питањима потребним за вршење функције и да му буде благовремено достављен материјал за седницу, дакле то није његова дужност, јер су дужности прописане у ставу 2. тог члана Пословника, па је он само инсистирао на примени Пословника, из кога произилази овлашћење председника Савета да се стара да рад Већа буде у складу са законом и пословником. Мишљења је, да је намера била да Комисија буде изабрана на ванредној седници која је требало да буде одржана телефонским путем, што није прошло, јер међународна заједница прати имплементацију процеса. Боји се да како је све започело, нећемо добити позитивну оцену, те се не слаже да Комисија буде изабрана на петогодишњи мандат и да је једино смислено, компромисно, здраворазумско решење да се Комисија изабере у процедури која ће се осмислити уз прихватање решења да се она изабере привремено до доношења подзаконског акта.

Председник Савета, изјавио је да апсолутно нико из било које међународне заједнице њега није контактирао везано за формат одржавања седнице.

Владимир Симић, изјавио је да је пажљиво саслушао све чланове Савета и њихове предлоге, сматра да уколико би изабрали чланове Комисије на период од годину дана, то захтева измену или одлагање и лично је против тога. Везано за аргумент колега да у Комисији треба да буду јавни тужиоци из основних јавних тужилаштава, за чланове Комисије предложено је пет лица, сматра да би требало да се предложи њихова имена, па да Савет о томе одлучи. Надовезао се да је колега Миловановић на телефонској седници која је одржана у петак, везано за постављење вршиоца функције, изнео за одређеног кандидата посредна и усмена сазнања, што њему као члану Савета не значи ништа, те да би му била од значаја информација, да ли је против тог лица окончан дисциплински

поступак, донета правноснажна одлука, као и нешто од значаја који се односи на достојност обављања јавнотужилачке функције.

Борис Павловић, изјавио је да је пажљиво слушао колегу Симића, те да то што је колега Миловановић изнео електронским путем за предложеног кандидата, захтева извесно време да се прибаве одређени подаци, а рок је био кратак и поставља се питање на који начин то решити.

Владимир Симић, изјавио је да му није била намера да брани кандидата који је предложен и слаже се да је потребно прибавити одређене информације, на пример ако је извршио кривично дело које га чини недостојним за обављање јавнотужилачке функције, као и да се одлуке не доносе на основу гласина, већ на основу чињеница.

Предраг Миловановић, изјавио је да се захваљује колеги Симићу што је схватио бесмислицу одржавања телефонских седница, као и да је колегиницу Тању Вукићевић која је водила телефонску седницу обавестио да ће се члановима Савета обратити електронским путем. Подржава председника Савета, који у свом првом обраћању изнео да ће се редовне седнице Савета чешће одржавати. Када се ради о колеги који је предложен за в.ф. главног јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Ужицу, изјавио је да колегу лично не познаје, да је имао прилику да изврши увид у неколико притужби које се односе на његов рад, где на жалост Правилник о управи у јавним тужилаштвима предвиђа да у притужбама на рад не одлучује ово тело, већ непосредно виши тужилац. Жао му је што није обављен разговор са људима који су му на то указивали, где би у некој процедури утврђивали шта се тачно дешава. Осврнуо се на то да се у непосредној близини Високог савета тужилаштва, тачније ради се о Вишем јавном тужилаштву у Београду, у почетку такође располагало полуинформација, гласинама шта се тамо дешава, да је он на то благовремено упозоравао, те су гласине касније постале тачне, односно да се над Вишим јавним тужилаштвом у Београду надвио „црни облак”, где имамо ситуацију да је по мишљењу многих колега неко узурпирао овлашћења и користи их потпуно супротно Уставу и Закону и супротно ономе што је био дух законодавца, а то је да се хијерархија смекша, па су те полуинформације и гласине довеле до масовнијег протеста грађана, тако да је неопходно причати о свему томе, јер то нису само гласине, можда овде има и нешто више од тога.

Председник Савета, ставља на гласање предлог известиоца да се донесе одлука о образовању Комисије за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији.

Чланови Савета, донели су одлуку о образовању Комисије за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији.

Борис Павловић и Предраг Миловановић, гласали су против предлога известиоца.

Одлука о образовању Комисије за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији, представља саставни део записника.

2. Доношење одлуке о образовању Буџетске комисије.

Потпредседник Савета, изјавио је да је свима јасно да Закон о Високом савету тужилаштва прописује да се средства за рад и функционисање Савета обезбеђују у буџету Републике Србије на предлог Савета, а Буџетска комисија утврђује предлог буџета Савета и упућује га председнику Савета ради достављања на мишљење министарству надлежном за послове финансија, као и да је чланом 19. Закона о Високом савету тужилаштва, прописано да је Буџетска комисија једно од радних тела Савета, да образовање, састав и начин овог радног тела треба да се уреди подзаконским актом Савета. Предложио је да се за чланове Буџетске комисије изаберу Милан Ткалац, Тања Вукићевић и Предраг Миловановић, изборни чланови Савета из реда јавних тужилаца и Владимир Симић и Јелена Глушица, изборни чланови Савета које бира Народна скупштина и искористио прилику да предложи да председавајући Буџетске комисије буде Јелена Глушица, будући да има искуства у овој области, а водећи рачуна и о целисходности.

Предраг Миловановић, изјавио је да све што је изнео у претходној тачки везано за образовање комисије, односи се и на Буџетску комисију, а то је да рад комисије треба да буде орочен, да се успоставе јасне процедуре, без обзира што је и његово име предложено да буде у саставу Буџетске комисије.

Председник Савета, изјавио је да је колега Миловановић у праву када је изјавио да није претходно питан да буде члан Буџетске комисије, али да се руководио са тим да је на претходним седницама и у непосредним разговорима, више пута износио замерку како није довољно ангажован од стране Савета, те је то схватио као отворени позив да учествује у раду Буџетске комисије.

Председник Савета, ставља на гласање предлог известиоца да се донесе одлука о образовању Буџетске комисије.

Чланови Савета, донели су одлуку о образовању Буџетске комисије, док се Предраг Миловановић, изузео од гласања и одлучивања.

Одлука о образовању Буџетске комисије, представља саставни део записника.

3. Разматрање доношења одлуке о образовању радне групе за израду нацрта Пословника о раду Високог савета тужилаштва.

Председник Савета, упознао је чланове Савета са предлогом за састав радног тела за израду Пословника о раду Високог савета тужилаштва, који је хибридног карактера. Изразио је жељу да буде део радног тела, да је обављен разговор са струковним удружењима, Удружењем тужилаца Србије и Удружењем судија и тужилаца Србије, да ће Савет Европе пружити стручно - логистичку подршку у изради подзаконског акта и очекује да ће до краја недеље експерти Савета Европе доставити нацрт Пословника о раду Високог савета тужилаштва, који су обећали да имају капацитет и време да се убрзано ради на изради и донесе Пословник о раду Високог савета тужилаштва. Изјавио је да ће у раду радне групе присуствовати и представници Мисије ОЕБС-а у Србији, који ће бити присутни у смислу посматрача и саветодавца, као и да ће у својству посматрача

присуствовати и представници Националног конвента о Европској унији. Предложио је да колега Борис Павловић буде члан радног тела и да зависно од потреба, број чланова радног тела може да се повећава.

Предраг Миловановић, похвалио је што су председник и потпредседник Савета одржали састанак са представницима Удружења, као и са представницима међународних организација. Изненађен је што је за састав радног тела предложен и представник Удружења судија и тужилаца Србије, такозваног ГОНГО удружења, не из разлога што га је он тако означио, већ међународна заједница. Изразио је забринутост, јер представници тог удружења нису учествовали у јавним расправама о променама јавно тужилачких закона, а стварали су у јавном простору конфузију када је био референдум о промени Устава, те да не види како би они онда, имајући у виду њихово досадашње иступање, могли допринети у изради подзаконског акта. Такође, рекао је да му је жао што министарка правде није присутна на данашњој седници, јер би волео да чује и њено мишљење о томе, обзиром да је она управо од тог удружења била изложена невероватним притисцима, пошто су они били најжешћи критичари уставне и законодавне реформе. Изјавио је да је јуче председнику Савета доставио своје коментаре на иницијалну верзију Пословника и рекао је да се ставља на располагање, али да уколико данас Савет донесе одлуку да у саставу радног тела буде и представник ГОНГО удружења, о даљим његовим корацима, у смислу евентуалног иступања из радне групе ће накнадно написмено обавестити Савет.

Председник Савета, изјавио је да му је једина намера којом се руководио била да покушамо да се на један најсвеобухватнији начин укључе сви чиниоци стручног јавног живота, када је јавно тужилаштво у питању, без обзира како су иступала струковна удружења, да на једном месту имамо професионално стручни консензус, те да уколико неко не жели да учествује у раду радне групе, сматра да је то његово право и нагласио да као председник Савета и председавајући радног тела, неће дозволити да приликом израде подзаконских аката рад у радним телима буде „бојно поље” између струковних удружења.

Предраг Миловановић, изјавио је да министарка правде када је својевремено оснивала радну групу за израду радног текста Закона о јавном тужилаштву и Закона о Високом савету тужилаштва, искористила своје дискреционо право и није позвала то удружење да учествују у раду радне групе, при чему је после током јавних расправа пружила ваљане разлоге на којима је засновала своју одлуку, а они су се тицали начина на који се то удружење понело према реформском процесу, на шта је и он сада указао на седници, па се, између осталог руководио и тим разлозима, али је он свакако властан да располаже својом савешћу и својим правом како ће да гласа, зато ће се изузети од гласања.

Предраг Ћетковић, поставио је питање да ли је представник Удружења тужилаца Србије на било који начин условила учешће у раду радног тела, председник Савета одговорио је да није, али да је у току седнице имао комуникацију са представником Удружења тужилаца Србије, где је исказала одређену врсту сумње везано за њено чланство у радном телу, пошто је у току седнице добила обавештење да је друго удружење позвано да одреди члана радног тела.

Председник Савета, ставља на гласање да се донесе одлука о образовању радне групе за израду нацрта Пословника о раду Високог савета тужилаштва, у саставу који се налази у

материјалу за седницу, уз додатак да у раду радног тела учествује и Борис Павловић, члан Савета.

Чланови Савета донели су одлуку о образовању радне групе за израду нацрта Пословника о раду Високог савета тужилаштва, док се Предраг Миловановић изузео од гласања и одлучивања.

4. Разно.

Предраг Миловановић, упознао је чланове Савета о ситуацији коју је имао са господином Свиларом, са којим је раније упознат и председник Савета путем електронске поште, да је на некој од претходних седница покренута иницијатива за разрешење Горана Свилара, јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду, који му се обратио смс поруком, а која је непримерене садржине, на коју му није одговорио, а затим су се након неколико дана, крајње случајно, срели на улици, где су водили један непријатан разговор, али да тај разговор није био претеће природе. Колега Свилар је био поприлично разочаран и окривио га је за одлуку која је донета на седници Државног већа тужилаца, о чему је сачинио службену белешку, коју је доставио председнику Савета. Изјавио је да се не осећа угрожено, да сматра да оно што се њему догодило може да се догоди и другим члановима Савета, па је зато о томе обавестио ово тело.

Председник Савета, изјавио је да предмет постоји, да је упознат са њим, да сваки члан Савета може да изврши увид у предмет, те да није разумео да ли је колега Миловановић тражио било какво дејствовање са његове стране, већ да се ради о некој врсти обавештења, јер је у самој преписци констатовано да не постоје елементи за предузимање било каквих радњи, већ колега Миловановић ставља до знања да би било забележено.

Борис Павловић, изјавио је да пошто је он подносилац дисциплинске пријаве против колеге Свилара, упознат са садржином смс поруке и то је веома озбиљно схватио, те да када јавни тужилац Горан Свилар каже да ће проблеме решавати на улици, онда то треба схватити озбиљно.

Предраг Миловановић, изјавио је да се не осећа угрожено, међутим, поставља се питање да ли има етичког пропуста у његовом понашању, а то треба да процени Етички одбор Високог савета тужилаштва.

Седница је завршена у 11.40 часова.

Записник сачинио:

Александар Малешеввић

ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА
Бранко Стаменковић